

РЕШЕНИЕ

№ 5111

гр. София, 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4651** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба, депозирана от [фирма], чрез адв. К., против Решение № ППН-01-1560/ 01. 04. 2021 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от своя процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, в писмени бележки оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни В. А. С., [фирма], [фирма], редовно призовани, не изпращат свои представители в съдебното заседание и не вземат становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните

по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба рег. № ППН-1560/ 24. 09. 2019 г. В. С. е сезирала КЗЛД с твърдения за незаконосъобразно обработени нейни лични данни.

В хода на производството пред КЗЛД било установено, че на 4. 09. 2019 г. В. С. била уведомена по СМС от куриерска фирма [фирма] да очаква пратка на 5. 09. 2019 г. на адрес, на който не живее повече от 7 години – [населено място], [улица]. Същата позвънила на посочения телефонен номер, с молба да се извърши проверка относно несъответствието на адреса. Като в отговор е информирана, че ще бъде извършена проверка. На следващия ден жалбоподателката получила уведомление, че пратката е доставена успешно и получена от нея. От събраните по делото доказателства се установява, че на 04. 09. 2019 г. [фирма] е заявило за доставка пратка по товарителница № 32534915 на [фирма]. Посочената пратка съдържа писмо с формуляр. От съдържанието на писмото се установява, че същото е изпратено с посочени данни за две имена, адрес и телефонен номер по повод на организирана сервизна акция. С посоченото писмо [фирма] информира В. С., че притежаването от нея моторно превозно средство /индивидуализирано с марка и номер на рама/ подлежи на сервизна акция 69R7 на [фирма] – за смяна на пасажерски еърбег, по съображения, свързани с обстоятелството, че при автомобили, произведени в ограничен период от време, има вероятност при отваряне на предния еърбег, прилежащият корпус на пиропатрона да се пръсне, в резултат на което да се отделят малки метални частици, които при определени условия да наранят пътниците. В тази връзка и от гледна точка на сигурността, дружеството е отправило молба до В. С. да осъществи контакт с него, с цел за уговаряне на час за посещение в сервиза, за безплатна смяна на засегнатите компоненти, а в случай, че автомобилът не е нейна собственост – за попълване на приложения към писмото формуляр и неговото връщане на дружеството. За целите на доставка на пратката [фирма] е обявило на [фирма] данни в товарителницата за подател, за получател: имена, адрес, телефонен номер и е заявило време за изпълнение 24 часа, доставка за сметка на подател, съдържание на пратката: „документи и обратна разписка“.

Посочената пратка е възложена за доставка от [фирма] на [фирма], на основание сключен договор от 01. 12. 2009 г., с товарителница 60728765359, куриерска услуга „Градски куриер – 1 ден“, за доставка на 5. 09. 2019 г. за сметка на [фирма]. В хода на проверката било установено, че товарителницата е съставена от [фирма] в модула на самообслужване, като при съставяне на същата е посочен адрес на получателя В. С. – [населено място], [улица].

Според посочените данни в товарителницата, екземпляр за подателя, пратката е приета от [фирма] на 04. 09. 2019 г.

От приложената по делото товарителница, екземпляр за получателя и разпечатка от системата на [фирма] за проследяване на пратки, е установено, че пратката е доставена на 5. 09. 2019 г. на адрес [населено място], [улица] на получател, идентифициран по следния начин „С.“, срещу положен подпис върху мобилното устройство. В хода на административното производство е назначена и изготвена графическа експертиза, от чието заключение се установява, че посоченият подпис за получател не е положен от жалбоподателката В. С.. Не била установена и самоличността на лицето, приело пратката от името на В. С..

Поради това, КЗЛД е приела, че разкриването на личните данни на жалбоподателката

на едно трето лице, без правно основание за това, попада в хипотезата на осигуряване на достъп до данни, съдържащи се в пратката, на лице, което не е оправомощено да ги получава към датата на извършване на процесната обработка, представлява извършено от [фирма] нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, пр. първо и второ и на б. „е“ от Регламента за защита на личните данни. Административният орган е направил извод, че е нарушен принципът на законосъобразността и добросъвестността, както и принципът на цялостност и поверителност. Прието е, че в конкретния случай фактическото предаване на данни на лице, което е различно от жалбоподателката и което не е установено в хода на производството, представлява нарушение на посочените разпоредби на Регламент /ЕО/ 2016/ 679, като не е установено, че жалбоподателката да е дала съгласието си по смисъла на чл. 4, § 11 от Регламент /ЕО/ 2016/ 679.

КЗЛД е направила извод, че в Закона за пощенските услуги /ЗПУ/ е налице изискване доставката на пратката да бъде извършена лично на получателя. Обосновала се е, че в случая липсва и преследван от администратора законен интерес, като с придаването на вид на процесната пратка, че същата е редовно връчена на получателя, е нарушен принципът на законосъобразността. Според КЗЛД е нарушен и принципът на добросъвестността, доколкото очакванията по отношение на обработката на пратката спрямо администратора не се оправдават, тъй като пратката е връчена на лице различно от жалбоподателката, а освен това лицето не може да бъде идентифицирано, а на самата товарителница е придаден вид, че е получена от получателя.

На следващо място административният орган е приел, че към датата на извършване на процесната обработка на данните, [фирма] не е изпълнило и задължението си за прилагане на подходящи технически и организационни мерки за защита на данните, тъй като в тази насока доказателства не представени, включително не само за проведено обучение на служителите, за вменяване на задължение за неразгласяване на личните данни на трети лица, за правила, регламентиращи действията, които същите следва да извършват в контекста на събиране на информация и проверка на същата при осъществяване на техните функции, в рамките на които се обработват лични данни, за осъществяван контрол.

Предвид това, било издаденото обжалваното Решение, в което е прието, че [фирма] е извършило нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, предл. 1 и 2 и б. „е“ от Регламент /ЕО/ 2016/ 679 към дата 05. 09. 2019 г. в контекста на обработка на лични данни на жалбоподателката при доставка на пратка с товарителница № 60728765359. На основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕО/ 2016/ 679 КЗЛД е разпоредила на администратора на лични данни [фирма] да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламент /ЕО/ 2016/ 679, като за целта проведе обучение на неговите служители и на служителите на негови подизпълнители, които обработват лични данни от името на [фирма], в контекстна на доставката на пратки. Определен е срок за изпълнение на разпореждането – 6-месечен, от влизане в сила на решението.

На основание чл. 83, § 5, б. „а“ във вр. с § 2 и § 3 и чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕО/ 2016/ 679 КЗЛД е наложила на администратора на лични данни административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма.

В хода на производството по безспорен начин е установено, че при доставянето на пратка, възложена от [фирма] с товарителница 60728765359, предназначена за В. С., [фирма] е връчило пратката на лице, различно от нейния получател, като на пратката е придаден вид, че е получена лично от В. С..

Правилно КЗЛД е приела, че в конкретния случай [фирма] е извършило нарушение на § 5, ал. 1, б. „а“, пр. първо и второ от Регламент 2016/ 679, съгласно чиято разпоредба личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните /„законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“/.

Безсъмнено е, че данните в товарителницата, както и в самата пратка – две имена, мобилен телефонен номер, адрес по предишно местоживеене, качеството на В. С. на собственик на конкретно индивидуализирано моторно превозно средство, представляват лични данни, като действията по приемане, съхранение, предаване на лични данни в контекста на възложената доставка на пратка, съставляват такива по обработване на лични данни.

Законосъобразно е направен извод, че фактическото предаване на лични данни на жалбоподателката на лице, което е различно от нея и което в хода на производството не е установено, не попада в нито една от хипотезите на § 6 от Регламент 2016/ 679 за законосъобразното обработване на лични данни, поради което е налице нарушение на принципа на законосъобразност.

Това в конкретния случай е особено съществено, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че още на 4. 09. 2021 г. В. С. е уведомила [фирма], че не пребивава на посочения адрес, посочен за доставка и въпреки че е била уведомена, че ще бъде извършена проверка, тя не получила обратно обаждане от служител на оспорващото дружество. Нещо повече – един ден по-късно тя е била уведомена, че пратката е доставена и получена от нея на адреса. В тази връзка съдът намира, че след подадения сигнал от В. С., че не живее на посочения адрес за доставка, [фирма] не само е следвало да извърши проверка, а и да вземе всички необходими мерки, за да може обработването на личните данни на В. С. да бъде съобразено с Регламент 2016/ 679. Дружеството обаче не само че не е извършило проверка, въпреки изричното указание на В. С., че не може да бъде намерена на посочения адрес, но и е предало пратката на неустановено лице, като на товарителницата е придаден съд, че пратката от получена от лицето, за което е била предназначена.

В тази връзка съдът не споделя твърдението в жалбата, че след като операторът не е поел ангажимент за извършване на проверка, и след като жалбоподателката не е пренасочила пратката на друг адрес, то обработването на нейните лични данни е извършено законосъобразно. Според съда [фирма], в качеството си на администратор на лични данни, следва да вземе всички мерки, необходими за обработването на личните данни и в особено голяма степен – когато изрично е уведомено от лицето, чиито лични данни се обработват, че по отношение на същите

съществува противоречие. Поради това, за осъществяването на законосъобразното обработване на лични данни не е необходимо лицето да дава каквито и да било указания, а фактът че администраторът на лични данни не е поел какъвто и да било ангажимент при направеното обаждане от В. С., не го освобождава от това задължение, тъй като то му е вменено по силата на Регламент 2016/ 679.

В тази връзка, не се споделя и твърдението в жалбата, че КЗЛД е нарушила чл. 6, ал. 1 от АПК. Цитираното в жалбата Решение № ППН-01-1026/ 2018 г. се отнася до съвършено различна фактическа обстановка, свързана с подписване на договор за предоставяне на мобилни услуги, в които отношения [фирма] не е имало задължение за идентификация на получателя. В настоящия казус обаче, предвид изрично заявеното от В. С., че не живее на адреса, посочен за доставка, оспорващото дружество е следвало да вземе всички необходими мерки, за да гарантира защита на личните данни на получателя. Въпреки това обаче, пратката е доставена на същия адрес и на неустановено лице, подписало се като „С.“. Ето защо съдът намира, че липсва допуснато нарушение от страна на КЗЛД на принципа за съразмерност, установен в нормата на чл. 6 от АПК.

На следващо място, съдът намира за обоснован и изводът на КЗЛД, че е нарушен и принципът на добросъвестността, тъй като освен че пратката е получена от неустановено лице, на същата е придаден вид, че е връчена лично на получателя. По този начин администраторът на лични данни [фирма] не е успял да оправдае посочената обработка на лични данни като необходима за изпълнението на целите, за които се обработват лични данни, а именно – доставка на пратка. Това е така, защото макар кръгът на лицата, които могат да получат пратка е разширен, то в конкретния случай освен че по никакъв начин не може да се идентифицира лицето, което е получило пратката за В. С., на справка за доставяне и на товарителницата е придаден вид, че същата е доставена и получена именно от нея.

Законосъобразно КЗРД е приела, че е налице нарушение на § 5, ал. 1, б „е“ от Регламент 2016/ 679, съгласно чиято разпоредба личните данни следва да бъдат обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки /„цялостност и поверителност“/.

В конкретния случай, поради неприложени технически и организационни мерки е осигурен достъп до данните на жалбоподателката на трето лице, без правно основание, а от друга страна, администраторът на лични данни е загубил контрол върху данните, тъй като същите са предадени на неустановено лице. Не се установява от събраните по делото доказателства, че оспорващото дружество, в качеството си на администратор на лични данни, има съставени и правила за обработка на лични данни, включително такива за въведени технически и организационни мерки.

Не се споделя твърдението в жалбата, че административният орган е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Действително, в обстоятелствената част на обжалваното решение е споменато нарушение на § 5, ал. 1, б. „г“ от Регламент 2016/ 679, което представлява нарушение на принципа на точност и поверителност. Впоследствие обаче, по несъмнен начин КЗЛД е уточнила, че е налице нарушение на принципа на цялостност и поверителност, обективиран в § 5, ал. 1, б. „е“ от Регламент 2016/ 679, за което именно е наложена и имуществена санкция. Поради това, не може да се приеме, че е

нарушено правото на защита на санкционираното дружество, тъй като в обжалваното решение изрично е посочено, че е нарушен принципът на цялостност и поверителност и именно в тази насока са изложените от административния орган аргументи.

Липсва и твърдяното нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като в хода на административното производство КЗЛД е събрала всички доказателства, необходими за разкриване на обективната истина. Твърдението в жалбата, че не е изяснен въпросът относно автора на извършеното деяние, приел пратката и подписал се като получател от името на В. С. или пък е налице документно престъпление, извършено от друго лице, не е относимо към настоящия спор, доколкото в административното производство предмет на изследване е обстоятелството дали е налице неправомерно обработване на лични данни, а не дали е извършено престъпление.

Неоснователно се твърди, че на товарителницата липсвали лични данни, тъй като бил посочен единствено телефонен номер, а останалите данни били заличени. Наличието на посочен телефонен номер е достатъчно, за да може да се идентифицира лицето, поради което не може да се приеме, че на товарителницата са липсвали лични данни.

Доколкото в жалбата се излагат твърдения, че оспорващото дружество не е имало информация за съдържанието на пратката, следва да се посочи, че за [фирма] съществува принципното задължение, въведено в Закона за пощенските услуги, да пази тайната на кореспонденцията, независимо дали в тази кореспонденция се съдържат лични данни или не. В тази връзка, задължение на администратора на лични данни при предаване на пратката е да се увери, че личните данни на товарителницата са обработени по законосъобразен начин, непозволяващ на получателя на пратката да получи неправомерен достъп както до личните данни, съдържащи се на товарителницата, така и на данните, предмет на кореспонденцията, по повод на която е получена пратката.

Правилно КЗЛД на основание на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/ 679 е разпоредила на администратора на лични данни [фирма] да проведе обучение на своите служители и на служителите на негови подизпълнители, които обработват лични данни от името на [фирма], в контекста на доставката на пратки. В хода на производството не са събрани и представени каквито и да било доказателства, че при дружеството са налични правила за обработка на лични данни, включително такива за въведени технически и организационни мерки.

В тази връзка, правилно е съобразено, че провеждането на инструктаж единствено на лице, предало процесната пратка, не е достатъчно да се приеме, че възстановено спазването на правилата на Регламент 2016/ 679.

Законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция, чийто размер е определен при спазване на разпоредбата на чл. 58, § 2, б „и“ от Регламент 2016/ 679.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-01-1560/ 01. 04. 2021 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбата на [фирма] следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника

направените по делото разноси за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № ППН-01-1560/ 01. 04. 2021 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: